

Ξαφά και Ντάλι θεωρούν ότι ο Τσίπρας έφερε τον εαυτό του σε αδιέξοδο

...διατυπώνοντας εκλογικές υποσχέσεις που έρχονταν σε αντίθεση με τη διατήρηση της εμπιστοσύνης των πιστωτών της Ελλάδας

Εκτεταμένο ρεπορτάζ για τις πολιτικές δυνατότητες μελλοντικής διευθέτησης του δημοσίου χρέους της Ελλάδας μέσω της επίτευξης μακροπρόθεσμης συμφωνίας δημοσιεύει το πρακτορείο Ρόιτερς στο οποίο αναφέρεται ότι με την τακτική που έχει ακολουθήσει η ελληνική κυβέρνηση έχει κλονίσει σε τέτοιο βαθμό την εμπιστοσύνη των εταίρων ώστε να μην υπάρχει πλέον η πολιτική πρόθεση που θα στήριζε μία οικονομική διαπραγμάτευση για τη διευθέτηση του χρέους.

"Τώρα, είναι εκτός συζήτησης. Απλώς δεν υπάρχει διάθεση στην ευρωζώνη για μία μεγάλη διαπραγμάτευση για την απορρόφηση του χρέους από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα", δήλωσε στο Ρόιτερς αξιωματούχος της ευρωζώνης.

Ο αξιωματούχος αναφερόταν σε μία διευθέτηση σύμφωνα με την οποία η Ελλάδα θα αποπλήρωνε νωρίς τα ακριβά της δάνεια από το ΔΝΤ, θα εξαγόραζε τα ομόλογα που κατέχει η ΕΚΤ και θα επεξέτεινε την ωρίμανση των ομολόγων που κατέχουν οι κυβερνήσεις της ευρωζώνης εξασφαλίζοντας χαμηλότερα επιτόκια για τα επόμενα χρόνια.

Αυτό θα χαμήλωνε το πραγματικό επιτόκιο του ελληνικού χρέους στο 2%, πολύ χαμηλότερα από αυτό που πλήρωνε η Αθήνα πριν από την έναρξη της κρίσης το 2009 και θα μείωνε δραστικά το αρχικό ποσό που θα έπρεπε να αποπληρωθεί την επόμενη δεκαετία, δίνοντας στην Ελλάδα δημοσιονομική ανάσα για να ανατάξει την οικονομία της.

Όμως, εάν η οικονομική διαχείριση έχει νόημα για την Ελλάδα, οι εταίροι της δεν έχουν πλέον την πολιτική διάθεση, σύμφωνα με το Ρόιτερς.

Οι καταγγελίες του Τσίπρα για την λιτότητα που επιβλήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι απαιτήσεις για γερμανικές πολεμικές επανορθώσεις, η προσέγγιση με τον Βλαντίμιρ Πούτιν και η κωλυσιεργία του Βαρουφάκη στις διαπραγματεύσεις για τις μεταρρυθμίσεις μαζί με τα αρχικά αιτήματα για "κούρεμα" του ελληνικού χρέους αποστέγνωσαν τη δεξαμενή της συμπάθειας για την Αθήνα, εξηγεί το Ρόιτερς.

Πιστωτές σαν τη Γερμανία, την Ολλανδία και τη Φινλανδία τείνουν προς τη διατήρηση της εμπλοκής του ΔΝΤ ως πίεση για την εφαρμογή οικονομικών μεταρρυθμίσεων και τη διατήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας διότι δεν εμπιστεύονται την Ελλάδα ότι θα τηρήσει τον λόγο της, ούτε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι θα την ωθήσει σε αυτήν την κατεύθυνση.

"Θα προτιμούσαν να προσφέρουν ελάφρυνση του δημοσίου χρέους σε ετήσια βάση για να διατηρήσουν την πίεση επί της Ελλάδας ώστε να παραμείνει προσηλωμένη στο πρόγραμμα", σύμφωνα με τη Μιράντα Ξαφά του Centre for International Governance Innovation.

Είναι αλήθεια ότι η Ιρλανδία και η Πορτογαλία, που μπήκαν σε πρόγραμμα μετά την Ελλάδα, εξασφάλισαν τη συμφωνία της ΕΕ να αποπληρώσουν τα πιο δαπανηρά τους δάνεια του ΔΝΤ ταχύτερα, δημιουργώντας ελπίδες για την Αθήνα.

Ωστόσο, Δουβλίνο και Λισαβόνα το κατάφεραν δανειζόμενες φθηνότερα από ιδιώτες δανειστές αφού ολοκλήρωσαν τα προγράμματα διάσωσης και εξασφαλίζοντας πρόσβαση στις αγορές.

"Η Ιρλανδία και η Πορτογαλία βρίσκονται σε δυσκολία, αλλά δεν είναι δύσκολες κυβερνήσεις", δηλώνει η Έλενα Ντάλι, διευθύντρια του EM Conseil.

Από τη στιγμή που η Ελλάδα παραμένει στάσιμη ως προς την υλοποίηση του προγράμματος και δεν έχει πρόσβαση στις αγορές, ο μόνος τρόπος για να αποπληρώσει 24 δισεκατομμύρια ευρώ που οφείλει στο ΔΝΤ και να εξαγοράσει τα ομόλογα 27 δισεκατομμυρίων που κατέχει η ΕΚΤ θα ήταν ένα δάνειο από τον μηχανισμό διάσωσης της ευρωζώνης, εξηγεί το Ρόιτερς, γεγονός που θα σήμαινε ότι θα έπρεπε να πεισθούν τα κοινοβούλια των χωρών της ευρωζώνης να διακινδυνεύσουν περισσότερα χρήματα των φορολογουμένων πολιτών τους από τα 170 δισεκατομμύρια που έχουν ήδη δανείσει στην Ελλάδα στο πλαίσιο δύο πακέτων διάσωσης ύψους 240 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Τόσο η Μιράντα Ξαφά όσο και η Έλενα Ντάλι θεωρούν ότι ο Αλέξης Τσίπρας έφερε τον εαυτό του σε αδιέξοδο διατυπώνοντας εκλογικές υποσχέσεις που έρχονταν σε αντίθεση με τη διατήρηση της εμπιστοσύνης των πιστωτών της Ελλάδας.

Χρειάζεται, θεωρούν, να αλλάξει πολιτική γρήγορα ώστε να έχει μία πιθανότητα ανάταξης της οικονομίας χωρίς να προσφύγει σε έλεγχο κινήσεως κεφαλαίων, να πληρώσει τους δημοσίους υπαλλήλους με διατακτικές ΙΟΥ ή να προχωρήσει σε στάση πληρωμών προς ξένες κυβερνήσεις και να αποκλεισθεί από την ευρωζώνη.

Ένα δημοψήφισμα με το ερώτημα εάν οι Έλληνες θέλουν να παραμείνουν στο ευρώ με τίμημα επώδυνες οικονομικές μεταρρυθμίσεις ή μία ταχεία αλλαγή κυβερνητικού συνασπισμού με την εισδοχή κεντρικών πολιτικών δυνάμεων που τάσσονται υπέρ των μεταρρυθμίσεων είναι ίσως οι καλύτερες επιλογές του, ακόμη και αν οδηγήσουν στη διάσπαση του ΣΥΡΙΖΑ, σύμφωνα με το Ρόιτερς.

Το πρακτορείο αναφέρεται τέλος στον διχασμό των πιστωτών της Ελλάδας ανάμεσα στην επιθυμία διατήρησής της στην ευρωζώνη, για να αποφευχθεί ένα προηγούμενο εξόδο μίας χώρας, και στην ανησυχία μήπως, εάν ο Τσίπρας καταφέρει να αποφύγει τη λιτότητα και διασφαλίσει ελάφρυνση του χρέους, ενθαρρύνει συγγενικές πολιτικές δυνάμεις στην Ιρλανδία, την Πορτογαλία και την Ισπανία.